

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 01-11-2018
Enhed: MEDINT
Sagsbeh.: DEPLINB
Sagsnr.: 1804374
Dok. nr.: 729314

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 11. oktober 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 9 (L 63 – Forslag til lov om ændring af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, lov om apoteksvirksomhed, sundhedsloven og forskellige andre love. (Autorisation af ambulancebehandlere og registrering af ambulancebehandlere med særlig kompetence (paramedicinere), opgavespecifik autorisation af behandlerfarmaceuter, genordination af receptpligtig medicin, ordination af dosisdispensering med tilskud, organisatorisk ansvar m.v.), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Stine Brix (EL).

Spørgsmål nr. 9:

”Vil ministeren oplyse, om der findes undersøgelser af, hvor mange patienter, der er taget ud af dosisdispensering, og hvor meget det har kostet samfundet i form af medicin, der må kasseres?”

Svar:

Jeg er ikke bekendt med, at der findes undersøgelser af, hvor mange patienter der er taget ud af dosisdispensering. Derimod kan jeg oplyse, på baggrund af opgørelser fra Sundhedsdatastyrelsen, at antallet af unikke personer, der har købt dosisdispenseret medicin mindst én gang i løbet af året i primærsektoren, dvs. på apoteket, i de seneste år har været faldende. I 2013 var antallet af personer, der havde købt dosisdispenseret medicin 62.982, mens tallet i 2017 var 51.644, svarende til et fald på 20 pct. Maskinel dosisdispensering af medicin blev indført i 2001, og har i praksis fungeret siden 2002.

Årsagerne til medicinspild kan være mange, og det er vanskeligt at kvantificere medicinspild på en meningsfuld måde, herunder opgøre værdien af kasseret medicin, samt at fastslå den indbyrdes sammenhæng mellem årsagerne til medicinspild. I rapport om medicinspild i Danmark udgivet af daværende Ministerium for Sundhed og Forebyggelse i 2009, blev der bl.a. peget på dosisdispenseringsordningen, manglende compliance, sektorovergange, pakningsstørrelser, prissystemet, substitution af lægemidler samt navngivning af lægemidler. I rapporten bliver der gjort opmærksom på, at det er naturligt, at der kasseres medicin som led i en sikker og tidssvarende lægemiddelbehandling, hvorfor det ikke bør tilstræbes helt at eliminere medicinspild.

Fsva. dosisdispensering konkluderede rapporten, at dosisdispensering i sig selv er en ordning, der kan reducere medicinspild, fordi udmålingen af medicinen kan tilpasses den enkelte patient, og som samtidig er til gavn for patientsikkerheden. Det forhold, at dosisdispensering kan være medvirkende til medicinspild, kan bl.a. tilskrives dosis

dispensering til patienter, der ikke er i stabile forløb, og hvis medicinering derfor ofte seponeres, hvorfor resterende poser med den tidligere ordinerede medicin skal kasseres.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Line Bork